

Anul I. No. 7.

3 lei

Duminică 23 Iulie 1928

COASTA de ARGINT

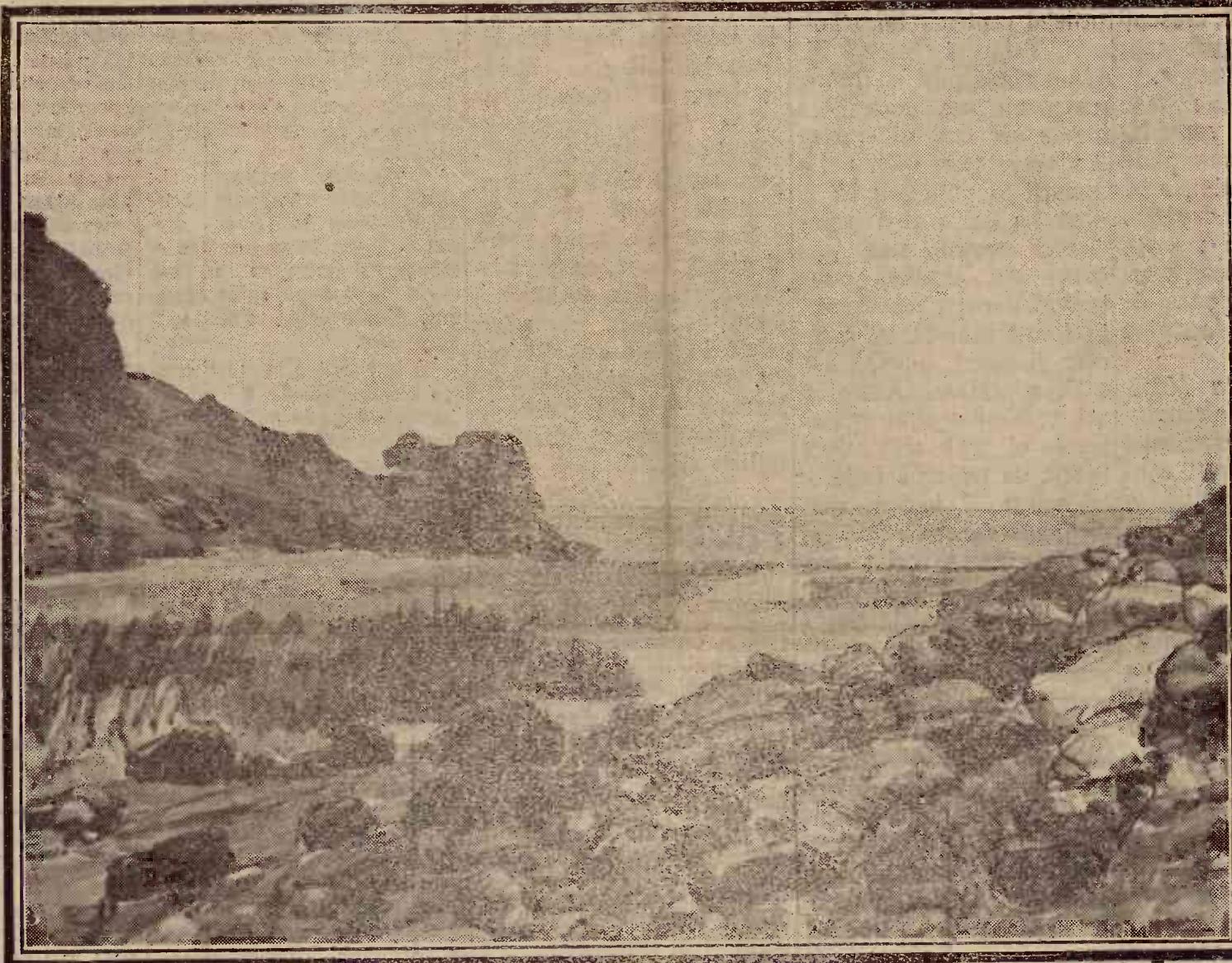
Director, OCTAVIAN MOŞESCU

Redacția și Ad- trăția
Mircea cel Bătrân
— B A L C I C —

Ziarul cultural al Universității libere din Balcic

Administrator Cap. I. Bercianu

Abonament anual 200 lei

Rodica Maniu

De pe Coasta de Argint

Când moare un prieten

Dela Holmenkollen se vede în fund întregul Oslo și fiordul cu insule și vase nemîșcate. Acum câteve zile ședeam acolo sus, la o masă a restaurantului din verdeață, trei oameni veniți de foarte departe. Unul era un prieten din Liubliana, pe care nu-l mai spun pe nume, pentru că aceste îndurerate rânduri nu trebuie să cuprindă decât unul singur, altul eram eu, iar celălalt era atunci și nu mai este astăzi, profesorul și scriitorul Ivan Șișmanov. Vorba despre țările noastre se împliea cu marea aspră a Vikingilor și cu granitul veșnic. Începeam să facem parte din peisaj. Nu bănuiam că unul din noi cel mai vioiu și mai dornic de toată această lume, avea să închidă ochii păstrând-o pentru totdeauna sub pleoape.

Ne găseam acolo delegații la congresul anual al Asociației internaționale a scriitorilor, P. E. N. Clubul. Avusesem frământările sedințelor, cu propuneri și proteste. Ascultasem pe Ibsen, în Strigoii lui, neașteptat de concentrații în mediul curat norvegian. Fusese în cimitirul cel mare din miezul orașului, ca să vedem piatra roșie lipită de pământ, cu un etaj tot din daltă peste ea și cu uriasul plop plin de vînt, dela capul lui Björnson. Stătusem de vorbă cu Regele, în palatul înconjurat de liliac înflorit ca de niște vître de foc albastru ale primăverii. Ne oprisem înaintea luntrei din veacul al nouălea, desgrădită din pământ, ca și cum tot pământul acesta ar pluti pe nevăzute corăbii în spre cine știe ce alt soare răsare. Si acum ne odihneam în fața largului orizont.

Pofteam pe profesorul Șișmanov la conferințele Universității de vară dela Balcic. Avea să vorbească franțuzește pentru noi și bulgărește pentru publicul bulgar. El știa de altminteri destul de bine românește. Câte odată uitam amândoi franțuzeasca și nemțeasca în care ne înțelegeam, ca să spunem ceva în românește. Deși născut acum șaizeci și cinci de ani la Sviștov se trăgea din Vidin, și aducea aminte de o bunică româncă și era rudă cu ministrul Angelescu. Puneam la cale în acelaș timp culegere din prozatorii bulgari contemporani în românește, vizite ale scriitorilor bulgari la București și ale scriitorilor români, la Sofia. Eram pe locul unde iarna trec vâjiind, într'un viscol de zăpadă, skiorii din toate țările sosiți la marile matchuri internaționale.

Plănuiam, rădeam priveam și nu vedeam că un mare skior alb, care n'avea nevoie de nicio parte ca să alunecă, se avânta aerian spre colțul nostru linăstit. El a trecut printre noi, acoperind pe cel mai vioiu și mai însetat de căte ispite de viață ne împresuram. Când ne-am trezit din vîntul rece făcut de trecerea lui, nu rămăsesem decât doi, fulgerați de marea pierdere. Una din lumiile, de care cu atâtă îndreptățire Bulgaria se simțea mândră, se stinsese. Un prieten, găsit la o răspântie cu o inimă de aur în mâna, se scufundase deodată în mijlocul fiordurilor.

Emanoil Bucuță

A. S. R. PRINCIPESA ILEANA deschide cursurile de vară ale Universității libere "Coasta de Argint"

Serbările nautice. M. S. Regina Maria asistă cu A. S. R. Prințul regent Nicolae. A. S. R. Principesa Ileana ia parte la concurs

Duminică 14 iulie, Universitatea liberă "Coasta de Argint" din Balicic și a început al treilea rând de cursuri de vară. Sala naște putut începea pe toți oaspeții obișnuiți ai frumosului orașel de apă, crescând cu numeroșii oaspeți anume veniți din Bazargic.

A. S. R. Principesa Ileana, al cărei yacht-Isprava face de acum parte din zarea Balicicului, a binevoit să spună cuvântul de deschidere. El a legat, tinerește și induioșat, soarta Universitații libere de soarta locurilor unde să ajite și lucrează.

D-l Octavian Moșescu, a arătat cu ce scopuri a fost înființat așezământul de cultură, pe care îl conduce, nu numai pentru o activitate de catedră, dar și pentru una de valorificare a orașului în cadru lui meridional de mare frumusețe, ca și pentru activitate de descoperire a mării.

A. S. R. Principesa Ileana a spus cam următoarele:

"Imi face foarte mare plăcere să vin astăzi aici și să fiu primită așa de căld într-un mediu care sper că va înflori și va duce folos orașului Balicic."

"E așa de frumos aici, încât el ne poate da mai mult decât suntem noi în stare să i dăm, lui—n'avem decât să ne uităm pe fereastră și să vedem Marea, pentru că ea să ne dea gândiri alese, peste cele mărunte de toate zilele."

"M'a bucurat cea ce am auzit acum și știam mai de mult că vreți să faceți aici un oraș de artă, dar să nu fie de artă greșită, ci potrivită cu firea lui. Regina voastră v-a dat sfatul ei și trebuie să o ajutăm ca vorba ei să se împlinească."

"Vă doresc să mergeți înainte. Idealul să vă fie mare, cum e mare Marea noastră, să folosiți lucrurile care vă înconjoară și mijloacele proprii ca să faceți din Balicic un oraș minunat."

"D-l Emanoil Bucuța, a început apoi cursurile vorbind despre Ibsen în „mediul lui norvegian”. Din cei trei gânditori și scriitori pe care Universitatea îi va sărbători cu prilejul centenarului, Tolstoi, Taine și Ibsen, Ibsen trebuie pus în frunte, nu numai ca dată. El a rămas un om al mărei Amintirea fiordurilor a urmărit în pribegiele lui și e ca un decor și o orchestră pentru cele mai multe din drame, chiar lăsând departe acea poemă în formă scenică, a puterilor și tainei apei, care și Femeia Mărei. Acum și aci ne simțim mai aproape de el, mai ales dacă facem să trăiască în jurul lui natura și lumea nordică, din care s'a ridicat Caracterizarea celor trei epocii din viață dela Grimstad și Bergen, dela Roma și dela Dresda și iară de acasă din Norvegia, împreună cu cele trei trepte de desvoltare, romantică, realistă, și simbolistă a fostfăcută cu ajutorul datelor autobiografice a celor mai însemnate lucrări și a trăsăturilor bastinașe, de lucruri, oameni și cultură.

Marele poet nordic s'a deslușit astfel mai puțin posomorât și îndepărtat, iar opera lui mai puțin stranie.

Serbări nautice.

După amiază au fost marți serbări nautice. De mai multe zile se aflau în fața portului Canoniera "Stihii" care a adus dela Constanța pe colonistele Asociației Creștine a Femeilor și Brikul Mircea. N-au trebuit decât să schimbe ancora din dreptul Palatului Regal în dreptul debarcaderului și să înalți marea pavoaz, cu veselia stegulețelor colorate fluturate de vânt caniște semnale și orașul a început să și trimită echipele de concurenți. Marea de vară a Balicicului, cu albastrul ei fără pereche s'a umplut de bărci. Cele două vase stăteau la mai mult de un chilometru de coastă și paralele cu ea, față în față ca niște ziduri

albe, iar în fund între ele ușoară și atentă „Isprava” yachtul prințiar. Printre aceste ziduri și spre ea aveau să se grabească izbind apa, înătărătorii porniți de departe și celelalte numere de program.

Premiile le a împărtit alcătuitoarea însuflețită a acestor întreceri Principesa Ileana. Premianții și premianții urcau, în tricouri de baie neuscute sau în câte o manta aruncată pe umeri, scara către punctea de comandă de pe Mircea unde între Regina Maria în negru și Prințul Nicolae cu comandorii și ofițerii de bord în alb, Principesa dădea zâmbind daruri

Intr'un rând ea însăși a trebuit să coboare scară și să urce iară, ca premianță. Sărise așa de meșter, depe scândura plongelor, odată în picioare, altădată cu brațele și picioarele încrucișate și în urmă în cap, înătărători lăsase bătuți pe toti următorii.

Ziua s'a încheiat cu manevra din alte vremuri a fregatelor de acum un veac și jumătate de pe Mircea. În fluire și strigăte de comandanți marinari iuți să cățărau scările de fringhie, pe vergi și cartage, ca să desfacă velele în scară fără vânt, frumos și zadarnic întocmai ca într-o vedenie. Iar cu cele șapte urale îșbuțnite din văzduh, de pe punți și de pe ape, „Isprava” cu prințiarul ei cărmaci și proprietar, s'a pus în mișcare risipind acest vis al unei după-amiezi, din golful migdalilor și amintirilor.

Marele poet nordic s'a deslușit astfel mai puțin posomorât și îndepărtat, iar opera lui mai puțin stranie.

Biblioteca Mării

Întâia carte din „Biblioteca Mării” a ieșit. E o călăuză, în care „Coasta de argint” își arată încă odată frumusețele, dela capul Caliacra până la Valea-fără-iarnă.

Trei părți o alcătuesc. Sunt întâiul cele 34 de ilustrații, fotografii luate din diferite locuri sau reproduceri după pânze cunoscute. Pământul să astfel sub toți ochii, în răsfrângere de—adreptul. Cei ce nu l-au văzut, îl pot visa, iar ceilalți pot să și-l aducă aminte. Balicicul se răsfață în fel și chipuri, dar nu lipsesc nici alte puncte de pe coastă sau chiar dinăuntrul uscatului, plaja fără pereche dela gura Batovei, Surtuchioi, Capul Caliacra, Teche și Vulturești.

Este apoi un capitol de generalități, cu lămuriri sumare despre aşezare geografică și climă; despre ce-a fost odată, în vremea grecească sau

ARTISTICE

Căminul din Balicic al Asociației Creștine a Femeilor

Secretare ale Asociației Creștine a Femeilor vorbeau în Aprilie la București de marii isprăvi pentru vara aceasta la Balicic. Le ascultam și nu credeam.

De atunci au trecut zile și săptămâni, câte sunt între un sfârșit de Aprilie și început de Iulie. M-am dus în orășelul de argint, ca să iau urma făgăduelilor celor necrezute. Fetele au făcut mai mult decât atât.

Intr'un loc pe care creștea iarba vânjoasă a coastei, între căderile de apă ale morilor de odinoară și casa Storck, orizontul s'a schimbat. O clădire nouă și încăpătoare s'a ridicat acolo, ca peste noapte. E căminul celor patruzeci de zile pentru cele patruzeci de copile, care au să rădă cu brațele sus Mării căntătoare de dedesupră. De atât au numai avut nevoie meșterii ca să dureze sălile mari de dormit, sufrageria strânsă împrejurul unui stâlp, cămăriile de mărire, spălătorul, podul cu alte cincizeci de locuri, subsolul plin de odăi, pardo-

selile de piatră roșie ca bazalțul, prispa largă, zidul de cete, drumurile prin grădină. Locul are un hektar, e un dar al Reginei și costă un milion, pentru clădire a cheltuit alt milion, din avere ei, Principesa Ileana. Palatul regal și a prins de umeri două aripi care bat tinere și duc în finiturile sufletului. Fetele, de acum pot să vie către acest colț de odihnă și de frumusețe.

Înălțul rând trebuie să sosescă pe apă, cu o canonieră dela Constanța. „Isprava” prințiară, cu cele două flamuri ale ei, a plecat în întâmpinare, prin hula cu valuri verzi. Am urmărit-o de pe acest mal, de subt cais, până s'a pierdut pe după pînjenul alb dela Karagh'ol. Acum o aştept să se întoarcă, pilotând înțelege noi încă cătura, de tinerete de departe. Tot sănul acesta dumnezeesc de Mare aşteaptă cu mine încărcătură de nădejde, frântură de viitor, cântec de dincolo de viață, intrupează-te!

em. b.

mai târziu, când orașelele penaci se chemau, Dionysopolis, Bizonă sau Tirizis; despre înălțarea de astăzi, cu date statistice, economice, culturale, turistice, talassterapice, edilitare; despre toate organizațiile de stat sau particulare, meserii și profesii, cu adresele lor. Dacă alături de

P. Iorgulescu—Balicic

ilustrații punem și harta, întocmită așa ca să fie de numai decât folos drumețului, această parte e ca o carte care a imbrăcat, cu toată fiziolgia ei ascunsă, scheletul intuitiv dela început. Mai lipsea sufletul. Sufletul nu lipsește nici el.

„Coasta de Argint” aduce și-o culegere de cele mai calde pagini care s'a scris despre Balicic sau regiune. Regina Maria, George Vâlsan, Nicolae Iorga, Emanoil Bucuța, Gh. D. Mugur, I. Gr. Op-

rișan încearcă să redea, din răsuri și fiori, atmosfera. Călăuza e în acelaș timp un prospect, un album și o carte de lectură. Nu se puteau aduna mai multe și mai gândite lucruri în cumpănatul număr de pagini al cărții.

„Biblioteca Mării” a început bine. Ea e întâia cu acest scop la noi, descoperirea și dragostea Mării. Orizontul ei depășește cu mult orizontul ținutului unde s'a născut și pe care îl cercetează. Ea chiamă spre Mare. E vechiul Thalassa strigat la alt colț al Mărei Negre decât cel clasic și tâlmăcit pentru întregul nemurindunărean și carpatic al urmașilor Romei. Făgăduiala facută cu această dintâi carte, trebuie ținută. D-l Octavian Moșescu, care a avut gândul bibliotecii și o îngrijeste, a început o treabă plină de răspundere. Oamenii de condeiu și cititorii toti împreună sunt datori să-l ajute. Vor fi colaboratorii unei fapte, pentru care munca unuia, a mai multora sau chiar a unei generații nu ajunge, dar care e menită să birue. Să simt că mai mulți ostașii acestei bli-ruină

Em. B.

Coasta de Argint
Calăuza Universități libere din Balicic
Prețul unui exemplar 4 lei

СРЕБРИСТЫЙ БРЯГЪ

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА НА
БАЛЧИСКИЯ СВОБОДЕНЪ
УНИВЕРСИТЕТЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ
КОМИТЕТЪ
Пиаца Пъчей № 27—Базарджикъ

ЕЗИКЪТЪ

Приятеля на всички добри наченки — г. Сиракъ Скитникъ, ни дава цения съветъ да сме полагали особени грижи за езикътъ.

Чистия езикъ е изразъ на яснота, чистота и разбраностъ. Той е непоквареното слово на майката и башата, безъ чужди и излишни натруфени думи, които като червилото и белилото украсяват естествената красота.

Нешо по-вече-езикътъ е най-силната опора за опознание на това което сме били и сме. Знайно е, че кръвта вода не става, но яничарите, които сж изгубили вярата и езикътъ на своите бащи, сж били и сж най-върлите изтребители на своите кръвни братя.

И много верно е отбелязалъ видниятъ италиански литераторъ Енрико Дамяни въ своята книга за „Произхода на бълг. Литература, пишайки:

— Преди всичко на своя езикъ, на своя собственъ езикъ българите дължатъ своето освобождение. Единственъ този езикъ беше цимента на българската народност презъ дългите векове на тежкото робство; той е билъ едничката защита на българите противъ грозящата опасност отъ чуждестрано претопяване. Ако българите не биха смигнали да си запазятъ езика, те биха за винаги изчезнали отъ лицето на земята. Тоя хубавъ езикъ, богатъ и мощенъ, като всичките езици принадлежащи на голямото славянско семейство, става, въ зората на българското народно възраждане, оръжието на първите носители на свободата и на народното пробуждане.

Ако това е забелязаль италиянецъ Енрико Дамяни, колко по-вече ние, българите, трябва да го чувствуеме и знаемъ.

Затова, отличния съветъ на подкрепителя на всички добри наченки г-нъ Сиракъ Скитникъ, съ наиголяма благодарност приеме и ще се мъченъ всячески да прилагаме.

Езикътъ, това сме ний Да запазимъ чистъ и непокътнатъ езикътъ, значи да запазимъ чисти и непокътнати самите нази.

Да обичаме своя роденъ езикъ и да го запазимъ чистъ и непокътнатъ.

Когато отмине приятеля

Отъ Холменколенъ се вижда въ дъното целиятъ Осло и Фиорда съ неподвижните островчета и паракоди. Преди нѣколко дена виждахъ тамъ горе, на една маса на ресторантъ обграденъ съ зелината, трима човека, придошли отъ много далечъ. Единия беше мой приятел отъ Любляна, когото не ще назова поимено, защото тия прискръбни слова не трябва да упоменътъ освенъ едного; другия бяхъ азъ, а третиятъ беше тогава и няма го днесъ, професорътъ и писателъ Иванъ Шишмановъ. Разговорътъ за нашите страни се припликаше съ строгото море на Викингите и съ вечния гранитъ. Започвахме да привикваме и да се сливаме съ пейзажа. Не предполагахме, че единъ изъ между насъ, най-живия и най-жизнерадостния, щеше да склони за винаги клепачи.

Бехме пратеници на своите грани на международния съюзъ на писателите — Пенъ-Клуба. Имахме вълнението на заседанията, съ предложенията и протестите. Слушахме Ибсена, въ неговите „Призраци“, неочеквано събрали въ чистата норвежка обстановка. Бехме въ големите западно отъ града гробища, за да видимъ червения спленъ до земята камъкъ съ единъ издъланъ съ лето стягъ и съ грамадната топола надъ главата на Бойрсонъ. Разговаряхме съ Царьтъ, въ дворецътъ обграденъ съ разцъфнали лилякъ, подобенъ на пролетни възламнали сини огньове. Спрехме се предъ корабчето отъ деветия векъ, отровено отъ земята и гори ни се като че ли цялата тая земя пътува поневидими кораби къмъ кой ли знай какви други сънци и сега си почивахме предъ широкия хоризонтъ.

Поканвахъ Професорътъ Шишмановъ на конферансите на летния Св. Университетъ въ Балчикъ. Щеше да говори на френски езикъ за придошли гости и български за местните посетители. Но той знаеше твърде добре и ромънски езикъ. Понякога забравяхме и двамата и френския и немския езици на които се разбирахме, за да си поговоримъ по-ромънски. Въпреки че беше роденъ преди 65 години въ Свищовъ, но си спомняше за една своя баба ромънка отъ Видинъ и знаеше че е роднина съ Министра на Правдата — Ангелеску. Проектирахме едно сборниче на ромънски езикъ на българските съвремени писатели, посещения на бълг. писатели въ Букурешъ и на ромънските въ София. Бехме на мястото где зима съ минавашъ въ снеженъ вихъръ скиорите, отъ всичките страни придошли на големите международни мачове.

Кроехме, смеехме се, гледахме и не виждахме че единъ голямъ бялъ скиоръ, който нямаше нужда отъ никаква подпорка за да не падне, връхлетя къмъ нашето спокойно кътче. Той мина по междуни отнимайки ни най-живия и най-жадния за животъ. Когато се погледахме следъ студения вихъръ причиненъ отъ неговото минаване, бехме останали само двама, защемедени отъ голямата загуба. Една отъ светлините, съ която толкова справедливо се гордееше България, беше се угасила. Единъ приятел, срещнатъ на кръстопътя съ едно златно сърце, беше изведенъ посрещу фиордите.

Емануилъ Букуца

Златна Добруджа

Ние добруджанци много малко познаваме нашата хубава златна Добруджа.

А толкова хубости и прелести крие тя въ себе си.

Трябва чужденците да дойдатъ за да ни отворятъ очите и да ни научатъ че има на какво да се радваме и удивляваме.

Който е посещавалъ чудновата Калиакра, спокойния Балчикъ, Сюртю Кийой, Екреме, Калъкчий не ще да ги забрави никога.

Малко добро желание и воля, и вместо датънемъ всеки празниченъ денъ въ

задухата и кафенетата на прашния градъ, бихме могли да уреждаме приятни екскурзии за опознанието на хубостите на Добруджа.

Градъ Балчикъ

Добрински ежедневникъ „Куриер“ излизашъ на български езикъ е издалъ единъ осъбено интересенъ брой, посветенъ изключително на градъ Балчикъ. Покрай множеството фотографии, които нагледно показватъ красотите на Балчикската природа и поместени статии, писани съ вещества и вдъх-

Български писатели

Ботъо Савовъ.

Синъ на своята горка родина, той се е срастилъ съ нейните тъги и неволи.

Како ученикъ също, когато първи пътъ вкусахме отъ сладостта на българската поезия, ту въ „Наблюдател“, ту въ „Хризантеми“ или „Демократически прегледъ“ съ жадностъ четехъ първите стихотворни опити на младия поетъ. По късно го срещахъ въ „Сънце“, „Хиперионъ“, „Везни“, „Изтокъ“ и други литературни издания.

Всичко въ Ботъо Савовъ е непринудено казано. И кое то на пръв планъ изведнажъ ви прави впечатление, голямата му любовъ къмъ родината. Всичко изхожда и се вхожда въ нея.

Въ тъй хубавата му статия за Николай Лилиевъ, печатана въ сборника „Жетва“, се забелязва българската му грижа за нашата поезия и радостта му предъ новоблесналия талантъ. Ни поменътъ отъ завистъ и злоба предъ този, който се издига надъ всички ни. Даже голямата скръбъ по преждевременно отминалите наши светила е заглушила предъ радостта на „най светлото отражение на родния ни гений“.

Но все таки, горестта е по-силна отъ моменталните изблици на радостта и това се забелязва въ всичките му стихотворения:

—И сърцето неповолно
ми прийлаква болно, болно
както скръбния жетваръ
който жъне златни даръ,
ръси низъ болята родни
свойте горести безилодни.

Ботъо Савовъ, който тепърва ще ни дарява съ съкровищницата на своята душа и творческа мисъль, напоследъкъ се отдае на разказа.

Следъ повестите „Нерапа“ и „Майка“ презъ 1927 година издаде ценната своя книга отъ разкази: Странята пътникъ който е единъ по значителенъ приносъ за младата българска белетристика.

„Странята пътникъ“ съдържа 14 добре написани и издържани разкази, които подробно ще разгледаме въ едни отъ идущите бройове.

новения.

Огелязваме имената на Дора Габе, Христо П. Капитановъ Янъ Х. Яневъ, Г. Янакевъ, инженеръ, Д. Добруджановъ П. Калиакренски, П. Добричлиевъ и други, които сж посветили специални статии за Балчикъ.

Желателно било, редакцията на най-распространения добруджански весникъ „Куриеръ“ да посвети статии и да обърне по-голямо внимание и на другите красиви добруджански местности.

Ромънски писатели

Емануилъ Букуца

Тия дни се запознахъ съ видниятъ ромънски писателъ Емануилъ Букуца. Придошелъ за отдихъ въ нашата добруджанска Ривиера — Балчикъ, съ цялото си семейство, — три мили деца, жизнерадостни и усмихващи се подъ грижите на любящата ги майка — извън Видинъ, България, говоряща чистъ български езикъ.

Е. Букуца има фигура на единъ апостолъ. Гдето стъпъ, непрестано се семето на културата и просветата. И тукъ въ Балчикъ, дошелъ на отдихъ и почивка, ту държи конферанса въ Балчикския свободенъ Университетъ, основава местни библиотеки, пише въвестници, приготвява сбирки, съ една дума, е въ своята стихия на културенъ деецъ.

Запознатъ отъ близо съ българския литературенъ и политически животъ, добъръ приятелъ на добруджанската поетеса Дора Габе и на непрежалимия починалъ насъкоро въ неговите ръце. Професоръ Иванъ Шишмановъ, той се интересува отъ всичко българско.

Често пъти е писалъ и горчиви думи на укоръ за българите, но той ги разбира и уважава и днесъ е единъ отъ главните пионери за едно възможно ромънско сближение.

Който е проследилъ съ внимание статиите му за Дора Габе и за Иванъ Шишмановъ е забелязъл какъвъ вещъ познавачъ е на всичко цено у тяхъ.

Написълъ е няколко книги, които сж обърнали вниманието на общественото мнение и на лят, критика, която го поставя въ редовете на най-добрите ромънски писатели.

Благодарение на отличното познаване на жена му на българския езикъ, той познава добре много отъ по-видните български писатели и както обеща въ статията си за Дора Габе, насъкоро ще издаде една антология на българските писатели въ библиотеката „Карти времий“, която е уреждана съ голяма вещества отъ него.

Балчикъ

Балчикъ е градътъ на спокойното съзердане, на тихото мечтане и на съкровените любовни купнежи. Безкрайната ширина на морските талази се слива съ синината на две мили и всеомайващи очи на Девица, чието погледъ е песевъ, чаръ и ома.

Обичаиъ Балчика, защото всичко въ него поражда обичъ къмъ хубавото, милото и сърдечното. Защото тукъ е вълшебното царство на приказните блонове и царствени мечти, многотърсения островъ на блажените и на чистото творчество.

Тукъ природата е поэзия, романъ на вълните — песенъ, а живота-приказка съ хиляда и една нощъ.

Incheierea anului la școală profesională de fete din Balcic

Scoala profesională de fete din Balcic, și-a încheiat activitatea, Duminică, printr-o frumoasă solemnitate școlară, la care a luat parte un număr însemnat de părinți, profesori, elevi și puiulice de seamă din oraș.

După multe stăruințe scoala a început să funcționeze abia în toamna anului trecut, determinată de nevoie creierei unei instituții scolare pentru specializarea și educațunea fetelor din regiunea Coastei de Argint.

Solemnitatea a fost deschisă printr-o dare de seamă din partea D-na Nicoleta Vladuță, directoarea Școlii.

D-sa a arătat prin cuvinte bine simțite și pline de tot entuziasmul, utilitatea deosebită a unei școli profesionale pentru educarea fetelor, unindu-se astfel cunoștințele teoretice cu munca practică a lucrului și cu cunoștințele generale ce se obțin în școală.

O jumătate de zi în clasă și cealaltă în atelierul de lucru foc ca absolvențele acestei școli să posedă cunoștințe teoretice, și profesionale superioare, având ca rezultat femeia pregătită pentru familiile și societate.

Rezultatele primului an de activitate au întrecut așteptările căci școala deși nu a avut un loc propriu amanajat pentru a face față nevoilor multiple ale ei și deși în acest prim an a funcționat cu un număr restrâns de eleve cări la venirea la școală nu cunoșteau în deajuns măcar scrierea și limba română, cu o lipsă de pregătire evidentă, totuș prin eforturile făcute de eleve și profesore la un loc, progresul la învățătură și la lucru a fost simțitor, mulțumind pe toți de rezultatul frumos obținut la încheierea anului școlar.

D-sa a adus mulțumiri întregului corp didactic al școlii cări prin munca adusă a contribuit la un rezultat atât de îmbucurător, dovedind

prin acasta că au corespuns în totul datoriei ce îi au de a desfășora o activitate didactică și educativă că mai sănătos conceput și că mai conștiincios aplicată complecând astfel opera de construcție morală și intelectuală urmărită de școală.

A urmat apoi distribuirea premiilor și mențiunilor elevelor hărnicile ale școlii, împărtășindu-se cărți și obiecte necesare lucrului.

Apoi, înainte de despărțire, D-na Directoare s'a adresat elevelor școalei cu dorința și urarea că sfaturile bune ce le-au primit în cursul anului școlar și pe care le-au urmat cu tot sufletul până la sfârșit, să nu le uite ci ale să le călăuzească și pe timpul că vor lipsi dela școală, în vacanță. Le-a sfătuit că timpul să și-l întrebuneze că mai bine, fortificându-și sufletul și corpul prin exerciții și excursiuri, să citească și să lucreze mereu, căci cartează și lucrul învățat în școală vor fi întotdeauna cei mai buni sfătuitori și tovarășii cei mai dragi în orele de repaus.

După terminarea întreaga asistență a vizitat expoziția școlii. S'a putut admira

o neașteptată de bogată expoziție de țesături, bugerie, broderie, croitorie, lucrări de adevărată artă, executate de eleve cări la școală nu

păsau nici cele mai elementare cunoștințe de lucru

sistemizat și artistic.

Cu această ocazie, Doamna Nicoleta Vladuță, directoarea școlii, a fost rugată de un număr mare de părinți de a elevilor străini de această școală, și întrivină la Ministerul Instrucției pentru înființarea, chiar delă toamnă a clasei a III-a, pentru a se putea înscrive în această clasa un nou număr de eleve, ab solente de gimnaziu nou de școli echivalente, arătând prin aceasta încrederea ce au în noua școală precum și că au fost pătruși de utilitatea și rezultatele bune urmărite și date de această școală.

adresa d-lui căp. Ion Berceanu, președintele Băncii "Eroi" din Balcic,

— La Serbarea Mării se găsesc cele mai bune colecții de cărți românești, vederi de pe coasta de Argint și tablouri de vânzare.

Deasemeni s'a pus în vânzare și "Coasta de Argint" calăuză Universității libere din Balcic. Costul unui exemplar 40 lei.

Балчикский Свободный Университетъ.

Въ Неделя 15 т. м. се откриха курсовете на Свободния Балчикски Университетъ.

Тоя своегорода университетъ се дължи изключително на усилията на балчикския зетъ Октавианъ Мошеску, който отъ няколко години е остановенъ въ Балчикъ. Курсовете се държатъ само презъ лятото, като се поканватъ видни професори и писатели. Тேидватъ въ Балчикъ съ двояката цель—да видятъ хубостите на балчикската природа и специално на Балчикъ и да си кажатъ своите впечатления предъ групата отъ всекигодишни гости летуващи.

Окт. Мошеску

Но тая година изглежда програмата ще се разшири значително. При откриването се казаха доста смисленни думи и най-вече, въ съдържателния конференция на Емануил Букуца се очертаваха добрият намерения на ръководителите.

Букуца говори за Ибсенъ, като предварително се спря и на Толстой. Цътото човечество тая година честувува тия великан на мисълта, които съзидигнали надъ дребнавостта на времето си и съзогледали на всички човеци като на братя.

Ръководниците на Университета възнамеряватъ да поканятъ през августъ няколко конфе-

ДОБРУДЖА ВЪ КАРТИНИ

Крайбрежие

Сребристия склонъ.

Подъ горното заглавие г-нъ Октавианъ Мошеску издаде една извънредно грижливо съставена антология за прелестите на сребристия склонъ.

Сребристия склонъ представлява приморски брягъ започващъ отъ Екрене и стигащъ чакъ до селото Калъкъ — едно протежение отъ 70 км. отъ чудните красоти и прелести.

Видни румънски художници и писатели забелязаха тая добруджанска Ривиера и се надреварватъ да я посещаватъ, рисуватъ и описватъ.

Има съ стотици карти-

ни на видни художници изключително инспирирани отъ Сребристия склонъ, а много писатели във книгите си поменаватъ за тоя чуден красивъ добруджански край.

Г-нъ Мошеску е събрали няколко статии за Сребристия склонъ на най-известните писатели, като всяка страница е украси съ картина отъ художникъ представляваща кътче отъ тъй въспяванъ сребристъ склонъ.

Тая малка антология отъ 50 страници би могла да заинтересува всеки добруджанецъ, който обича своята родина, която за укоръ голямъ, вместо той, други едва придошли я въспяватъ.

Калиакренската крепость

ренчици отъ България — професори и писатели, които на понятие езикъ за местното население да говорятъ на някой интересни теми.

Тая инициатива ни мислимъ че е по-вече отъ похвална и непременно трябва да се съществува.

Това ще открие по-

широки задачи и възможности на Балч. Св. Университетъ, който тогава ще бъде посещаван не само отъ неколцината случайни гости, а и отъ широките народни маси, които съзитетни за просветително слово на понятие темъ езикъ.

STIRE si FAPTE

Vineri, 20 Iulie a.c. Universitatea liberă organizează întâia sezoanearea Mării, D-l Emanoil Bucuța nu vorbi despre Clubul Nautic. Urmează recitări și lecturi de D-na Negrea, D-ra Mirelescu și D-l Grigoriu de la teatrul Național din București. Se va reprezenta și filmul "Coasta de Argint" cu cele mai pitorești vederi din Balcic, Ecrene și Capul Caliacra.

În ziua de 18 Iulie a.c. M.S. Regina Maria și A.S. R. Principesa Illeana a părăsit Balicul pentru o lună. Familia regală se va întoarce pe la sfârșitul lunei August.

Tot cе privește administrația ziarului nostru se va